

Magányos mécs

*Ezek a poros, álmos délutánok:
nyögdelve bífláz egy bukott diák,
a szívekben idült, var lepte tályog,
elűzkösdtek a melódiák.*

*Ezek a lagymatag, unalmas esték
ez a kvaterkás, krúdys hangulat:
a tájon megfakult, napszitta festék,
az arcokon is hervadt indulat.*

*Ezek a kontároktól itt felejtett
vidéki házak és vidéki lelkek,
a fásult, lomha csend, mikor a város*

*reménytelen, nyúlós kátrányba fúl,
s magányos mécs suttog csak holdvilágos
kínai verset kosztolányiul.*

